

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פאך

גליון 376 [שנה ח']

פרשת כי תצא תשע"ז

אתה הולך און וְלפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, דעריבער איז די מלקות לפניו און לאחריו. [וונכון הוא"] דאס איז דער טעם פון צוויי לאחריו און איינס לפניו, און דער טעם פון ל"ט מלקות איז, ווייל ער האט כופר געווען אין ה' "אחד" גימט' י"ג, און אויך כופר געווען אין די הייליגע תורה וואס וועט גדרשענט בי"ג מדות, און אויך האט ער ווידערגעשפעניגט אויפן יצר טוב וואס קומט ביי י"ג שנה, וואס דריי מאל י"ג איז ל"ט מלקות, און די ארבעים יכנו איז מרמז אויף בינה: בן ארבעים לבינה, זאגט אים די הייליגע תורה אז די חטא איז ווייל דו האסט נישט געהאט די ארבעים, בינה. (כלי יקר)

שלאגן מיט ליבשאפט

וְהָיָה אִם־בֶּן הַבּוֹת הִרְשָׁע: (כה ב ג) די גמ' (מכות יג.) שרייבט "אבל מיתה ומלקות מיתה אריכתא היא", אז מלקות איז א ענין פון מיתה, און די גמ' זאגט ברור לו מיתה יפה, ברירת מיתה עם מעט צער. קלייב אויס א מיתה מיטן ווייניגסטן צער (סנהדרין מה.) און די גמ' (סנהדרין דף י.) שרייבט אז מען דארף אפשלאגן וויפיל מלקות דער מענטש קען פארנעמען. זעהט מען אז אפילו ביי א עונש דארף עס אויך זיין מיט א ליבשאפט פאר א איד, ווייל ואהבת לרעך כמוך, קען זיין א פאסיגע רמז: אִם בֶּן הַבּוֹת הִרְשָׁע איז די ר"ת אהב"ה. דעם שלאגן דארף זיין מיט ליבשאפט. (תפוחי חיים פאנעט קארלסבורג)

עמלק איז א כפוי טובה

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עַמְלָק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: (כה יז) דארף מען פארשטיין ווי קומט אריין דא מצרים? נאר עס שטייט אין מכילתא סוף פרשת בשלח אויפן פסוק ויבא עמלק אז עמלק זענען כפוי טובה פאר די אידן און מען זעהט טאקע וואס רש"י זאגט (במדבר כ יד) כַּה אָמַר אֶחָיד יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ יִדְעָתָ אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאָתָנוּ. אז עמלק האט אויך געדארפט זיין אין די שיעבוד פון מצרים און די אידן האבן אליין געהאט דעם שיעבוד, דעריבער דארף מען געדענקען וואס עמלק האט דיר געטאן אין מצרים וואס זיי האבן נישט געטאן זייער חלק, און עס שטייט אין רש"י אז א כפוי טובה ברענגט מיתה, דעריבער וועגן די כפוי טובה תמכה אֶת־זִכְרֵ עַמְלָק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: ווייל די מדה פון כפוי טובה איז דער היפך פון די מדה פון א איד, און וועגן דעם זעט מען אין די הייליגע תורה אין אונזער סידרא (דברים כ"ג ד-ה) לֹא יָבֵא עִמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקָהֶל ה' יָם דוֹר עֲשִׁירֵי לֹא יָבֵא לָהֶם בְּקָהֶל ה' עַד עוֹלָם מֵעַן טָאֵר נִישׁט חַתּוּנָה הֵאָבֵן מִיֵּט עִמּוֹן וּמוֹאָב, פֶּאֶרְוֹאֵס? ווייל ער האט לאַ קָדְמוֹ אֶתְכֶם בְּלָחֶם וּבְכֶמֶס בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: זיי זענען א כפוי טובה, אזוי ווי דער רמב"ן זאגט אז דורך די טעכטער פון לוט, וואס זיי זענען געראטעוועט פון סדום, קומען עמון ומואב, וואלטן זיי געדארפט האבן הכרת הטוב פאר כלל ישראל און זיי געבן וואסער, ממילא קען זיין ווייל די מדה פון כפוי טובה איז מאוס און די היפך פון די מדה פון א איד, דעריבער טאר מען נישט אריינעמען אין כלל ישראל עמון ומואב. (שמח זבולון)

נאר א צדיק מעג גיין אין די מלחמה פיר תצא למלחמה על־איביך: (כא י) שטייט (דברים כ ח) וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הִנְרָא וְרַךְ הַלֵּבֵב לְלַךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ: דער וואס האט מורא זאל נישט גיין אין די מלחמה, און רש"י ברענגט פון חז"ל הירא מעבירות שבידו, ער האט מורא פון זיינע עבירות, דעריבער יחזור וישוב לביתו, זאל אהיים גיין, קומט אויס אז די וואס זענען יא געגאנגען אין די מלחמה זענען געווען צדיקים וואס האבן נישט געזינדיגט און האבן נישט מורא פון זייער עבירות, קען זיין א רמז תצ"א איז די נוטריקון איש צדיק תמים, אז נאר א צדיק תמים האט געזעגט גיין למלחמה. (תפוחי חיים פאנעט קארלסבורג)

דורך צדקה ווערט נתקבל אונזערע תפילות

וְנִתְּנָו ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ: (כא י) דארף מען פארשטיין פארוואס דארף שטיין די ווארט בְּיָדְךָ, וואלט געווען גענוג צו שטיין וְנִתְּנָו ה' אֱלֹהֶיךָ? נאר עס שטייט אין די הייליגע ספרים אז אין זכות פון צדקה וואס א מענטש גיט הערט זיך צו דער אויבערשטער צו זיינע תפילות, אזוי ווי עס שטייט (דברים יג יח) וְנִתְּנָ לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ, און חז"ל (שבת דף קנא:) דרשענט פון דעם פסוק כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, דער אויבערשטער האט רחמנות אויף אים, און צדקה איז אויך מרומז אין דער ווארט יָד אזוי ווי עס שטייט פותח פותח את ידך וואס דאס מיינט צדקה פאר דעם ארימאן, דאס מיינט וְנִתְּנָו ה' אֱלֹהֶיךָ, דער אויבערשטער וועט דיר העלפן מנצח זיין די מלחמה וועגן בְּיָדְךָ, דיינע צדקה, מיט דעם קען מען אויך מסביר זיין א פסוק אין תהלים (קמ"ט ו) וְחָרַב פִּיפִּיּוֹת בְּיָדֶם: וואס איז אויך שווער פארוואס דארף שטיין בְּיָדֶם? נאר פשט איז אז מען וויל אז וְחָרַב פִּיפִּיּוֹת מען זאל געהאלפן ווערן מיטן געבעט פון זיין מויל, דאס מיינט זיין תפילה, ווייל בְּחָרְבִי, -חָרְבוּ זו תפילה (שבת קכג.)- מיינט דאווענען, המו"ל איז נאר דורך בְּיָדֶם, זיין צדקה פון זיינע הענט. (תורת יפה פריעד בעסערמין)

ענין ווי אזוי און פארוואס האט מען אזוי געגעבן די מלקות

וְהִכְהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעוֹתוֹ בְּמִסְפָּר: (כה ב ג) שטייט אין רש"י ד"ה לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעוֹתוֹ, פון די גמ' (מכות כב) עס שטייט לְפָנָיו אֵינַס, און לאחריו כדי שתים, צוויי, מכאן אמרו מלקין אותו שתי ידות מלאחריו ושליש מלפניו ואחת מלפניו, דאס מיינט מען שלאגט אויף זיין הארץ פון אונטן און אויף זיינע צוויי פלייצעס פון אונטן, דארף מען פארשטיין וואס איז דער ענין פון איינס מלפניו און צוויי מאחריו? נאר עס שטייט אין אבות (פ"ג מ"א) עֶקְבָּאֵי בֶן מַחְלָלָאֵל אומר: הַתַּמְכַּל בַּשְּׁלִשָּׁה דְבָרִים וְאֵין אֶתְהָ בָּא לְיָדֵי עֶבְרָה. דע, מֵאֵין בָּאת וְלֵאֵין אֶתְהָ הוֹלֵךְ וְלֵפָנָי מִי אֶתְהָ עֵתִיד לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן. מֵאֵין בָּאת .. וְלֵאֵין אֶתְהָ הוֹלֵךְ? לְמָקוֹם עֶפְרָר רַמָּה וְתוֹלְעָה, וְלֵפָנָי מִי אֶתְהָ עֵתִיד לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן? לְפָנָי מֵלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. קומט אויס אז דער וואס האט געזינדיגט האט נישט געטראכט פון לפניו, מאין באת, דאס איז איינס לפניו, און נישט געטראכט פון לאחריו, לֵאֵין

אינטרעסאנטע ידיעה אויף זמירות לשבת קודש פרק ב

דריי זמירות לשבת פון הייליגן ארויזל הרי יצחק בן הרי שלמה לוריא אשכנזי וואס אידן זינגען זיי, און זיין הייליגער נאמען אזו מרומז אין די ר"ת פון די זמירות, פריערדיגן וואך האבן מיר באשריבן די חרוז פון כאנאכט אָפּר בַּשְּׁבָחוּ לְמַעַל נוֹתָחוּ דְבַחְקֵל תַּפְחוּ דְאֵנוּ קְרִישֵׁי שַׁבַּת כִּי טַאג זינגט מען:

**אָסְפֵר לְסִיעֲדַתָּא בְּצַפְרָא דְשַׁבְתָּא וְאִמְרִין בַּהּ הַשְּׁמַתָּ עֲתִיקָא קְדִישָׁא:
נְתִירֵיהּ יִשְׂרֵי בַהּ בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא וּבְחִמְרָא טַבָּא דְבַהּ תַּחְדֵּי נַפְשָׁא:
יִשְׁדֵּר לָן שׁוּפְרֵיהּ דְנַחְוֵי בִיקְרִיָּה וְנַחְוֵי לָן סַתְרֵיהּ דְאַתְאִפֵּר בְּלַחֲשָׁא:
יְגַלֵּה לָן טַעֲמֵיהּ דְבַתְרִיסֵר נַחְמֵי דְאִינוּן אַתְּ בְּשִׁמְיָהּ כְּפִילָא וּקְלִישָׁא:
צְרִירָא דְלִעְלָא דְבַהּ חַי כְּלָא וְתַרְבֵּי חֵילָא וְתִסַּק עַד רִישָׁא:**

הָדוּ תַצְדֵּי חֲקֵלָא בְּדַבְרוּ וּבְקֵלָא וּמְלִלוּ מִלְתָּא מְתִיקָא כְּדוּבְשָׂא:
קְרַם רַבּוּן עֲלִמִּין בְּמִלִּין סְתִימִין תְּגַלְלוּ שְׁתִּימִין וְתִמְרִין חֲדוּשָׁא:
לְעִפְרָא שְׁתִּירָא בְּרִוּא וְקִרְיָא עֲמִיקָא וּמִמִּירָא וְלֵאלֹא מִלְתָּא אִרְשָׁא:
וְאִלִּין מִלְתָּא יְהוּן לְרַקְעִיא וְתַסְּוּן טַאן שְׂרָא חֵלָא הֵרֵא שְׁמִישָׁא:
רְבוּ וְתִירֵי וְסִנֵּי לְעִילָא מִן דְרַגְתָּא וְיִסַּב בַּת זִגְגָה דְהַתָּה פְרִישָׁא:
אָבֵעַר לְכַאוּרָה פֻּעַלְט דַּא אִוּךְ עֶפְעַס פֻּון רִית וְוִייל דִּי רִית אִזוּ אַנִּי יַצְחָק לִוּר! אָבֵעַר אִין אַלְטֵע
דְרוּקֵן זְמִירוֹת אִזוּ דַּא אַ הוֹסַפְתָּ פֻון צוּוִי תְרוּוִים פֻון יוּד און אַלְיָן אִזוּ דִּי רִית אַנִּי יַצְחָק לִוּרֵי
דִּי אַסְחֵי אָנָּא לְנַפְּי חַד מְנָא לְסַמְרָא חֲרִינָא דְלִית בַּהּ מְשָׁא
אִזְשֵׁן בְּתַלְתָּא עַל כְּסָא דְבְרַתְתָּא לְעֵלְתָּ עֲלֵתָּ עֲתִיקָא קְדִישָׁא

המשך פון שלש סעודות יבא בשבוע הבא

מדור העובדות

געווארט אויף א געלעגנהייט און איז געהאלפן געווארן מיט א קינד

און נעמט זיך גרייטן מיט מסירת נפש אויף די נסיעה. אונזער חסיד ר' דוד וואס איז געווען אין געגענד וועגן זיינע געשעפטן און האט זיך געמאכט א גרויסער געשעפט. אויפן וועג אהיים צופארן קיין אונגארן איז ער אריבער געפארן קיין סאמבור זיך טרעפן מיט זיין רבי, און ווען ער קומט אן אין הויף הערט ער ווי עס קאכט זיך וועגן דעם רבי'ס נסיעה, איז ר' דוד געגאנגען זאגן די בני בית, לאזט איבער די הכנות איך וועל אלעס ערליידיגן אז דער רבי וועט נישט דארפן פארן! ר' דוד גייט אריין צום רבין און נעמט שלום און זאגט איך האב געהערט אז דער רבי האט זיך אונטער גענומען א נסיעה וואס איז בגדר סכנה און וואס איז מיט ושמרתם מאד לנפשותיכם? נאר וואס, דער רבי דארף א פדיון שבויים! וויפיל געלט דארף דער רבי? "פופצן טויזנט רובל" איז דער ענטפער, זאגט ר' דוד נו: איך צייל פופצן טויזנט רובל און דער רבי זאל בלייבן אינדערהיים! "אהא! האסט מיר יעצט געפאקט", אבער ווי אזוי ווילסטו צונעמען די מצוה פון הונדערטער אידן? אבער ווער זאגט אז דער רבי וועט שאפן די גאנצע געלט און די געזונט איז נישטא צו גיין און איך גיב זיכער די פדיון שבויים! זאגט אים דער רבי "האסט מיר געוואונען, לאמיר זען ווי דו ביזט מקיים דיין הבטחה!" ר' דוד שרייבט אויס א שטר פון זיין באנק אויף פופצן טויזנט רובל און גיט דאס צום רבין. דער רבי שווייגט א פאר מינוט און פרגט: "און וואס פארלאנגסטו פאר דעם?" ר' דוד ענטפערט "איך וויל א קינד!" פאר אזא מצוה קומט דיר א קינד און דער אויבערשטער וועט דיר געבן א קינד אבער איך ווייס נישט צו איך וועל נאך זוכה זיין צו זיין אויף דעם עולם אדער ווען איך וועל שוין זיין אין עולם העליון!" דער רבי שטרעקט אויס זיין האנט און ווינטשט אן פאר ר' דוד א קינד. ר' דוד דאנקט דער רבי און געזענגט זיך און פארט אהיים, אין א קורצע צייט איז דער רבי נפטר געווארן און דערנאך האט ר' דוד זוכה געווען צו א בן זכר וואס ער האט געגעבן א נאמען נאך דעם הייליגן צדיק, משה צבי. "נו נו, אויב אזוי האט איר נאך צייט". די צייט איז אן מזלדיגע שעה אנגעקומען! זיע"א

הרה"ק רבי משה צבי גוטרמן זצוק"ל דער סאווראנער צדיק איז געבוירן שנת תקל"ה צו זיין הייליגער פאטער הרה"ק רבי שמעון שלמה א תלמיד פון מגיד ממזריטש. רבי משה צבי איז געווען א תלמיד פון הרה"ק רבי ברוך ממעזיבוז, הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטוב און פון שפאלע זיידע, ער איז געווען א איידעם פון הרה"ק רבי דוד מסטעפין. [ער איז נפטר געווארן כ"ה טבת תקצ"ח] ר' דוד איז געווען א פייערדיגן חסיד פון הייליגן סאווראנער צדיק, ער האט געוואוינט אין אונגארן וועגן זיינע געשעפטן און האט זייער מצליח געווען אבער קיין קינדער האט ער נישט געהאט און וויפיל ער האט געבעטן דעם רבין האט ער קיין ברכה נישט באקומען, דער חסיד האט זיך נישט מייאש געווען און נישט פארלוירן די אמונה און ווייטער געפארן די ווייטע נסיעות און זיך אנווארעמען אין סאווראן. ביז איינמאל האט אים דער רבי געענטפערט וואס ער האט נישט געוואלט הערן "וואס זאל איך דיר טאן אז עס איז נגור געווארן און דו קענסט נישט האבן, זאל איך משנה זיין די טבע?" ר' דוד איז א חסיד און א חכם ענטפערט רוהיג "יא רבי! איר קענט איבערדרייען די טבע און מבטל זיין די גזירה ווען איר ווילט!" דער רבי זעט די תמימות פון חסיד און זאגט "נו נו, אויב אזוי האט איר נאך צייט." דעם תשובה האט אבער געוויזן פאר ר' דוד און די חסידים אז דער רבי ווייזט עס איז דא האפענונג. און ר' דוד איז מחליט ער וועט ווארטן אויפן פאסיגן מינוט. דער רבי איז שוין געווארען א זקן און איז שוואך אבער זיין האַרץ וויל נאך גיין שאפן געלט פאר די פולע נצרכים, עס דארף ווייטער אנגיין אפילו עס איז שווער דער רבי זאגט ער וועט גיין שטאטלעך און שאפן געלט, אבער יעצט האט זיך געמאכט פארן צדיק א ענין פון פדיון שבויים פון א בנן של קדושים און מען האט געדארפט צאלן פופצן טויזנט רובל אויסלייז געלט וואס איז א הון רב, דער רבי האט זיך אונטער גענומען אז ער גייט ארום פארן די שטעטלאך שאפן דאס געלט, אבער די בני בית און דאקטוירים זאגן עס איז א סכנה און לאזן אים נישט פארן, אבער דער רבי נעמט נישט אן ניין פאר א ענטפער

הוציא לאור ע"י "עולם הספרים" המרכז העולמי לספרים שאינם בנמצא ולספרים עתיקים וכתבי יד - צו פארקויפן

א תהלים גערוקט אין ויטאמיר עם פרוש דגל והודיה מיט מעמדות א זעלמענע שיינע מצב ווי ניי \$25000, שו"ת נודע ביהודה מהר"ת דפוס ראשון שיך להגות ר' יוסף בוימגארטן אב"ד שיף שול ווין מצב מפור \$3000, ספר טל חיים ליבא שיך להרה"ק ר' יהושע הלברשטאם מראלינא \$1000, פינקס צדקה כתב יד פון הגאון ר' הענקין שנת תרפ"ד ברענגט אלע אדמו"רים און גדולי הראשו ישיבות וויפיל זיי באקומען און וועגן וואס זיי דארפן נעלט, חפץ חיים, בריסק, ר' אלחנן, נוע אדמו"ר צאנז, ר' חנה, ראצפערט, שינאווע, און נאך און נאך \$6500, ספר לחם שמים יעב"ץ דפוס ראשון (ווערט \$2500) און פרשת דרכים מיט איבער 100 הגהות פון הגאון ר' מרדכי מיכאל יפה תלמיד חתום סופר און מחבר שו"ת מהר"ם יפה און נאך ביידע פאר \$8500, ספר מנחת אשר שלמדנו בו מן ההרי"ו זאל \$1500, ספר יער אוזן להחיד"א מיט פול הגהות א חכם דביש און הגאון ר' חיים סתהון \$1500, מידור חמדת ישראל מונקאטש דפוס ראשון עם הסכמות חשובות עם הפראנאמאראנטן \$1000, ספר טל חיים זכרבה ליבא עם חתימות ר' חיים בנימין גראם מונקאטש, סעט פרדס יוסף על התורה דפוס ראשון נדיר מאוד \$600, סעט כלי חמדה על התורה דפוס ראשון נדיר מאוד \$600, א תעודה מיט חתימת הרה"צ מטאש זצוק"ל, א בריוו פון הרה"ק ר' מרדכי ובנו ר' אברהם די וויהעלע רביס זצוק"ל, הרבה ספרים מישיבת תליל ליובאוויטש ומישיבת מור שנרפסו בשנגהא. הרבה ספרי חב"ד שנרפסו לפני המלחמה, ספר כתר תורה על מצוות עם הרבה חתימות פון הרה"ק ר' יעקב חיים סאפרין מקאמארנא אויך דריי נמרות פול מיט הגהות פון אים, ספר מיט צוויי חתימות פון הנה"ק ר' יחזקאל מערק. א גמרא פון הגאון ר' שלמה היימאן זצ"ל \$600, ספר אוצר הרבנים 2008 ספר פנקס המוהל של החתים סופר \$90 תשובה בכתב יד הנה"ק ר' יעקב עמרין וחזרת התשובה אליו מהר"ם משה האגווי. \$75,000
4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pades: send to- padesyehuda1@gmail.com or
מען קען באקומען דעם גליון אין די קונטרס גליונות לשבת